

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Hamisított élelmiszerek.

Pécs, 1896. szeptember hó 16.

(*) Csak a napokban lépett életbe a mezőgazdasági termények, termékek és cikkek hamisításának tilalmazásáról szóló törvény. A cél, amit ez a törvény cikk elérni akar, nagyon helyes és szükséges, kivált nagyobb városokban, vagy a fővárosban, ahol az étel és ital hamisítás halatlan mértéket öltött s ahol ugyszólván hatóságai asszisztencia mellett folyik a lakosság megmérgezése. Félő azonban, hogy ezzel a törvényvel is úgy járunk, mint a borhamisítások ellen hozott törvényvel: az eddig szórványos hamisítási esetek mindennapiakká lesznek, miután a törvény megengedi pl. a művaj-készítést és elárúsítást bizonyos korlátok között, és éppen ebben rejlik a legnagyobb veszedelem.

Hogy valami nagyon messzire ne menjünk példakért, maradjunk Pécs városánál. Nálunk több üzlet ajtaján lehet olvasni, hogy ottan művaj is kapható, még pedig igen olcsó áron, kilónként 60—70 krért. Persze, a törvény rendelkezésének ezek a kereskedők eleget tesznek, midőn üzletükben feltűnő helyen kitűggesztik a jelzőtáblát, hogy ott művaj is kapható. Igen ám, de a piaci kofa, aki naponta hordja be kis falujából a vaját, nem függeszti ki ezt a cédulát, mert hát ő valódi jelzés mellett árulja a művaját.

Közönségünk ugyszólván nem vásárolja ezt a művaját, az illető kereskedők mégis nagyobb mennyiséget adnak el naponta. Megfigyeltük a dolgot, s láttuk, hogy a piacról hazatérő kofák vásárolják össze 5—10 kiló mennyiségben a művaját s odahaza összevegyítik a saját kis mennyiségű, tehát eredő vajukkal és eladják a mindenkori kurzus szerint 1 frttól — 1 frt 20 krig terjedő áron kilónként, ami mindig tisztességes 50—60% haszonnak felel meg.

Igy aztán sohasem tudja a vajas sütemények kedvelője, hogy miért kapott ő gyomorfájást, felbűfögést egy-két vajas pogácsától; persze a faggyúból készült margarint csakis az edzettebb gyomrok bírják el, következőleg a naponkinti vajas kifli élvezetéről is sok fiatal asszonyka mondott már le, mert pékjeink — megengedjük, hogy jóhiszeműleg járnak el — de hát bizony ezek is művaját használnak, sőt vannak olyanok, akik nem is keresnek mást, hanem hogy ne jöjjenek a nyitjára, hát Budapestről hozatják, no mert sokkal olcsóbb.

Ez csak egy cikk a sok közül, a melyek leginkább ki vannak téve a hamisításnak, de van ilyen számtalan. Ott van a téglaporról hamisított paprika, a keményítővel sűrített tejfel, a gipszszel sulyossá tett liszt, a cigoriával kiegészített őrlött kávé, a fekete kenyérből készült pörkölt mű-kávé, melynek tengerparti vá-

rosokban gyára van. Se szeri, se száma az ilyen eseteknek.

A törvény a földművelési miniszterre hizza megszabását ama cikkeknek, amelyekre e törvény kiterjed. A miniszternek jogában áll újabb és újabb cikkek kiterjeszteni e törvény hatályát. Egyelőre a következő mezőgazdasági termékekre nyer alkalmazást a törvény: tej és tejtermékek, állati és növényi zsírok, zsiradékok és olajneműek, gabona és liszttermékek és lisztből készült tészta-termékek, méz, paprika, gazdasági, erdészeti és kertészeti vető- és fűmagvak, abrakarmányok és végül trágya-termékek.

A törvény a kitűzött célt az által véli elérhetőnek, hogy a megjelölt cikkek közforgalmát hatósági ellenőrzés alá helyezi, e cikkek hamisítását, valamint a hamisítottak forgalombahozását bünteti. Bünteti pedig a hamisításra alkalmas anyagoknak hirdetését és forgalomba hozását is, valamint bünteti az illető cikkeknek, habár nem hamisítottak is, hamis elnevezéssel való forgalomba hozatalát is.

Nevezetes intézkedése a törvénynek, hogy a hamisításokat és a hamisított portékák forgalomba hozatalát nemcsak pénzbüntetéssel, hanem elzárással is bünteti. Nálunk ez a jog a rendőrfőkapitányra van bízva, a kinek e szerint hatásköre kibővített. És itt van a punctum saliens.

Feljogosítja ugyanis a törvény a végrehajtásra hivatott közegeket, hogy az ellen-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A színész.

Késő este volt már, mire a kocsis haza érkezett az ifurral. Sok idő telt el a pakkolással, meg egy-két helyen az uton is megállottak a diákok egy kis berra, örömeire annak a nagy napnak, amelyen örökre becsapták maguk mögött a nagy szürke ház kapuját. Amint aztán jöttek a keresztutak, amelyek közül az egyik elvisz Gerebenre, a másik Pádra, a harmadik Berekebe, mindig kevesebb lett a kocsis. Utoljára egyedül maradt az ifur, Kósa Ferenc tekintetes urnak a szép nagy gyermeke, aki most már lehet minden, nyitva áll utja, kezében van rá a papiros.

Az öreg ur megropogtatta a gyerek kezét s nagyon elítélte magában az asszonyt, hogy úgy össze-vissza csókolja a fiát és még sűrű is boldog, mosolygó arccal. Mikor észrevette, hogy lassankint az ő szeme is meg nedvesedik, amint a szép nagy derék legényt nézi, elfordult s kibámult az ablakon, pedig semmi egyebet nem látott az üvegen keresztül, mint a veranda vadszőlő falát csupa zöldet, ami éjjel fekete, egybefoly a nagy sötét világgal.

Mikor a háta mögött már nagyon be-szédes lett az öröm, békélenkedve vágta el az utját minden szerető szép szónak.

— Vacsorát adj asszony, vacsorát . . .

— Amikor már egy kis bort is ittak, akkor kiáltott egyszerre nagyon meglepetve a fiára az öreg.

— Hát a bajuszkádat hová tetted?

Erre az asszony is rápillantott fiára s összecsapta a kezét.

— Az bizony. Egész este éreztem, hogy valami idegforma van benned. Mit csináltál? Talán beteg voltál s elhullott?

Az ilyen öreg asszony mindig gyana-kodik a betegségre, a mely ott ólálkodik a fiatal erős ember háta mögött s egyszerre csak lecsap rá. Ha nem öli meg, mert hát az még se megy csak úgy könnyen, megcsufolja valahogyan. Letarolja a szép göndör haját, teleszórja az arcát bibircsóval vagy egyéb kárt csinál benne.

A fiu azonban megnyugtatta őket. Előbb egy kicsit elpirult, aztán azonban hamar kivágta a feleletet.

— Levétettem, hogy jobban nőjjon. Nem, nem volt semmi bajom.

— No hála Istennek.

Sokáig az asztal mellett maradtak. Künn szitálni kezdett az eső, a lassu permeteg csendesén zizegett a tetőn s amint köröskörül mindenfelé lecsurgott a millió finom csepp,

mintha elzárta volna a külső világtól a hambázerü nagy falusi házat, aminek semmi formája, de az egész, úgy ahogy ott áll, csupa nyugalom, csupa jó mód.

Mikor sokáig hallgattak, egyszerre a fiuhoz fordult az öreg s elmondta a nagy kérdést, ami mindig elkövetkezik, ha az ilyen nagy fiu kiszárad már a tanár urak keze alól s elindul az életbe a kezében egy nagy darab papirossal, amelyen sok okos ember a keze aláírásával igazolja, hogy aki megérdemelte, az érott.

— Aztán gondolkodtál-e azon is valamiképp, hogy mi lesz belőled? Velem ne törődj, nekem mindegy. Doktor, prokátor . . . no mi akarsz lenni?

A fiu egy darabig hallgatott, nézte az asztalt, az arca pedig elárulta, hogy a feleletre készült, s hogy nehezen tudja kimondani a választ. Egyszerre azonban elhatározta magát s elkészülve mindenre, nagyon az apja szeme közé nézett s hirtelen kimondta, hogy mi akar lenni.

— Színész leszek, — erre határozottam magam.

Mindjárt lelohadt azonban bátorsága és kapkodva kezdte el okát adni az elhatározásának.

— Nagy hajlamom van rá, nem is lehetek egyéb, szépen szavalok, mindenki mondta, az igazgató is . . . Gondoltam, hogy megha-

örzés céljából a gyártás, vagy elárusítás helyein különös okok vagy gyanu fenfor-gása nélkül is szemlét tarthassanak és a szakértők által való megvizsgálás céljaira mintákat vehessenek.

Ennél a pontnál ki kell fejeznünk ag-godalunkat, vajjon a törvény végrehaj-tása nem fog-e járni a közönségnek nagyobb zaklatásával, mint a minót a közérdek meg-kíván: mert bizony ugy a törvény, mint az azt életbeléptető miniszteri rendelet tele van egyes oly aprólékos intézkedéssel, a melyek szigorú végrehajtása módot nyújt a hatósági zaklatásokra.

Mindazok, a kik az említett cikkek elárusításával foglalkoznak, ki lehetnek an-nak téve, hogy akár naponkint is elvigye-nek tőlük szakértői (?) megvizsgálásra min-den gyanu felmerülése nélkül is egy kiló mézet, vagy ugyanennyi lisztet, stb., a mi-ből bizonyos rendőri háztartások illő ellátást nyernének.

A hatalom természetében fekszik az azzal való visszaélés és éppen azért a köz-szabadság érdeke megkívánja, hogy mikor a közrend érdekében a hatósági közegek jogait szaporítják, biztosítókat nyujtsanak a közönség oltalmára a felesleges, rossz-indulatu zaklatásokkal szemben. Ezt az új törvény elmulasztotta, pedig nagyon ritka az olyan rendőrség, mely a középuton tudna megállani, a mely sem nem kedvez egye-seknek, mikor kézzelfogható visszaélést kö-vetnek el, sem nem alkalmaz tévesztett szigort, mikor ártatlanokról van szó . . .

H i r e k.

Pécs, 1896. szeptember hó 15.

Az én nyereményeim.

A tüzoltók tettyei ünnepélye óta halá-losan esküdt és esküdtén halálos ellensége vagyok minden sorshuzásnak.

Nehogy azonban a szigorú tárgyilago-ság utjáról való letéréssel vádoljanak, ezen-nel bátor leszek erre vonatkozó indokaimat előadni, megjegyezvén, hogy ezek az indokok

ragszol érte, de képtelen vagyok lemondani . . .

Az öreg pipált, anélkül, hogy csak a szempilláit is megmosdította volna, az asszony pedig a varrást ölébe ejtve, hallgatta a fiut. Nagy csend lett, ijesztő hangtalanság, ami telve van sejtelmes félelemmel, hogy mi kö-vetkezik reá. A lámpa körül az utolsó táncot járta egy szárnyas bogár s az öreg asszony ollója, amint a keze reszketett, néha oda-koppant az asztalhoz. A két öreg egymásra pillantott. Az ember rettenetes füstgomolyagot fújt a levegőbe, astán meg a pipájával volt elfoglalva egy hosszú percig, nagyon szuszogott s azután beszélt, amikor már újra alig látták egymást a nagy füstben.

— Én, fiam én haragudnám? Dehogy, az is pálya . . . Aki derék ember, az csak derék ember marad ott is . . . A hogy akarod, nekem nincs szavam hozzá.

— Nincs?

— Dehogy van. Itt is vannak színészek, a kaszinó nagytermében. Anyád ismer közülök néhányat. Ide jönnek szalonnáért, meg turóért, meg hát ami ugy akad itt-ott egy kis maradék. Ezek szegény fráterek, az igaz-gatójuk se egészen jóra való ember, hanem est nem azért mondtam, hogy talán el akar-lak ijeszteni. Te nem ilyen akarsz lenni. . .

— Dehogy.

— Tudtam, fenn valahol Pesten ugy-e?

korán sem ind okok, hanem benszülött, tör-zeszkös magyar okok, melyek engemet erre a halálos ellenségeskedésre inditanak.

Megrakódva tombolajegyekkel, vettem részt én is a tettyei tombolás . . . akarom mondani tombolásában.

És mit nyertem, kérdelem; azaz, hogy kérdi a nyájas olvasó.

Hát — hiába boldogítom a fő sorsirá-nyozó Schlesingernek a zálogházát most is a téli kabátommal meg az aranyórámmal — még se nyertem egyebet egy csomó fogpisz-kálónál, meg egy rud szaláminál, a melyik olyan száraz volt, hogy a csomó fogpiszkaló mind eltört, mire ki birtam a maradékát a fogaim közül piszkálni.

De nyertem ám mást is.

A jobb lábamnak mind az öt ujján olyan hatalmas tyukszem támadt (gyűrű nélkül az órában) hogy azóta a 46-os cipőim is piskóta cipőknek bizonyulnak. Hogy a jobb lábam hatodik ujján is nem támadt tyukszem, azt csak azzal kerülhettem ki, hogy nincs a jobb lábamon hat ujjam. S mert hatodik ujj a bal lábamon sincsen, ennek következtében a bal lábamnak is csak az öt ujjára nyertem tyukszemeket.

Képzeltetik elkeseredésemet. S mikor hallottam, hogy a tombola folytatását tegnap előtt a Tornacsarnokban tartják meg, fellá-zadt minden haragom a sorshuzások ellen s nem nézve tiz tyukszememre, siettem a hely színére, hogy megakadályozzam könnyelmű gondolkozásu embertársaimat a tombolás . . . akarom mondani tombolásában s mind a két lábuknak mind a tiz ujjára tyukszem szer-zésében.

A Tornacsarnokba már későn érkeztem. Ha korábban érkezem, én nyerem meg azt az üveg pezsgőt, a melyiket helyettem senki se nvert meg s még se én ittam belőle.

Igy hát már azon törtem a fejem, hogy haza megyek s megfogalmazom a felhívást a legujabb pécsi részvénytársaság alakítására. Ugyis annyi részvénytársaságot gründolnak manapság a Mecsek alatt, hogy az én „Sorshuzásellenző részvénytársaság“-om is találna mihamarább kellő számú részvényaláírókra. (Hiszen az aláírás még messze van a fizetéstől.)

A felhívás schlagwortjai ott nyüzsgöttek már a fejemben s nem is vettem észre, hogy kint vagyok a buzapiacón.

Ott hatalmas rikácsolás vert fel meren-gésemből. Az a papagály rikácsolt, a melyi-

ket kisorsolandók voltak a menaszériában vasárnap délután.

Hopp! minek költsek én az én „sorshuzásellenző részvénytársaságom“ aláírási felhívásának nyomdai költségeire (meg hátha a kiadónk nem csinálja meg — előleg nélkül s ezzel tönkreteszi az egész gründolási terve-met?) mikor itt van az alkalom, hogy nyil-vánoosan előszóval csináljak propagandát az alapításnak.

A hopp-ot tett követte s topp . . . benn voltam a menaszériában. Ott éppen a kalab-riász partit játszotta az oroszánok ketrecében a bájos Rozette kisasszony meg egy orosz . . . férfit (csak nem írom, hogy: lány?) s ezen a jelenségen annyira elbámultam, hogy akkor vettem észre magamat, mikor már a sorshuzás megvolt.

Éppen a nyertes számot kiáltották ki.

Nem akartam hinni a füleimnek . . . én nyertem meg a papagályt.

A sorshuzás szerencseistenőjének szem-rehányó pillantását láttam a bájos Rozette kisasszony tekintetében, mikor átnyujtotta a nyeremény tárgyat, azaz hogy állatot. Hogy még én részvénytársaságot akartam gründolni a sorshuzások ellen!

És mentem haza büszkén (a hogy mind a tiz lábujjam tyukszeme engedte) a papa-gályommal.

De elért a nemezis. A papagályom azóta annyit kiabál, hogy már a fél fülekre süket vagyok . . . s éppen ezért ezennel kijelen-tem, hogy megalapítom a sorshuzás elleni részvénytársaságot.

Hogy ki foglalja el az állás zsiros vezér-igazgatói állását: én-e vagy más?!

Tessék . . . sorsot huzni!

Igric.

Napirend 1896. szeptember 16-án.

Naptár: szerda, szept. 16. — Róm kath.: Eufém. — Prot.: Ludmilla. — Görög-kel. (szept. 3.) Antim. — Zsidó: Tischri 9. — Nap két 5 óra 23 perckor; nyugszik 5 óra 52 perckor. — Hold két délután 8 óra 44 perckor; nyugszik éjféltkor.

Időjárás: hőmérséklet 17° Celsius fok meleg, légnomás 749. — Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: száraz, meleg idő várható.

Megyel állandó választmány ülése a vármegyeházán délelőtt 10 órakor.

Színügyi albizottság ülése a városházán dél-után 3 órakor.

— Sekszipirtól.

— Bánom is én . . .

— Hát majd holnapután. Pedig az az izé, az az ügyvéd ilyen szomorú darabokban szokott föllépni Jó fiu szegény, megérde-melné, hogy ő is vigat játszik. Az jobb le-het, ugye?

Mikor egyszer a határról jöttek be, a talu végén egy csomó cigánygyerek állotta el a kocsit útját. Az öreg urnak tetszett es a kellemetlen kis had, leszállt a kocsiról s diktált nekik, hogy mit csináljanak.

— Három bukfcencet te kölyök, a le-vegőben, ugy; most háromszor kiáltad el nekem: vivát! Most állj a fejedre, ugy . . .

Mikor tovább mentek, még mindig kacagott.

— Kis komédiások. Azt kell nekik csinálni, amit én mondok, akárcsak a szín-házban, ha valami írófajta ember azt mondja hogy itt vége van a felvonásnak, hát vége. S az lehet aztán kellemetlen egy színész embernek, ha benne tart még az érzelem s nem kiálthat tovább. Én már ugy vagyok vele, tudja az Isten, hanem hát ez az én privát gusztusom, nem beszélem bele senkibe, hanem hát nem hiszek nekik. Nekem ne óbégasson kottából . . .

— De édes apám . . .

Ezt nem neked mondtam, csak ugy a levegőbe . . . A purdénak nem nagyon

Oda is kell intelligens ember, a pénzkezelés-hez meg ilyesmihez. Csak aztán valahogy ei-ne számítsd magad, hogy ráfizess!

— Színész, apám, az nem kezel pénzt.

— Bizony nem sokat . . . Persze, persze, hát te csak ugy játszani akarsz?

— Igen.

— Szép; az még szebb. Énekkal vagy csak ugy? Különbén az mindegy, a földolog, hogy ott légy s kiképezd magad valami jó iskolában. Addig is majd elnézünk ezekhez a szegényekhez is itt ni. Jól játszanak. Néha anyád még az uton is mindig kacag rajtuk, amint hazafelé jövünk. Van köztük egy na-gyon jól nevelt derék fiu is. Ugy a magam korából való ember, ügyvédségig vitte s ak-kor csapott fel, mert a hivatása oda vonzotta Azt mondja, hogy nagyon vágyott a színész-ségre. Most már szeretnék bedugni valahova a telekkönyvhöz, vagy a járásbíróshoz; hanem nem igen megy a dolog. Azt mondják, hogy az ilyen embernek nincs maradása, az most már megy bolondjába erre, arra, nem lehet használni.

— Miket játszik?

— Mindenfélét, amit odairtam neki. Nem rajta áll. Ugy táncol, ahogy fujják a literá-tus emberek. Majd megnézzük holnap. Asszony mit játszanak holnap a színészek?

— Valami szomorut . . .

— Kell a kutyának.

— **(Katonai hír.)** Kis Zsigmond őrnagy, a szegedi II. honvédkerületi parancsnokság segédtszije, a pécsi 19-ik honvédgyalozezredhez helyeztetett át.

— **(Ellenőrzési szemlék Pécsen.)** Tegnap közöltük az idej katonai ellenőrzési szemléknek Baranyamegye összes szolgabírói járásában megtartásának határnapjait. Most a rendőrfőkapitány ma kibocsátott hirdetménye alapján a Pécsen tartandó ellenőrzési szemlékre vonatkozólag adjuk a következőket: a helyben tartózkodó szabadságos, tartalékos és póttartalékos közshadseregbeli katonák felett az ellenőrzési szemle a következő napokon tartatik meg: október 10-én a belvárosban, 11-én a szigeti és siklósi külvárosban, 12-én a budai külvárosban, 13-án a bányatelepen tartózkodó szabadságos, tartalékos és póttartalékos katonák kerülnek szemle alá az 52-ik gyalozezred hadkiegészítő parancsnoksága előtt a Frigyeslaktanyában. A honvédséghez tartozók pedig október 3., 4., 5. és 6. napjain kerülnek szemle alá a Fehérvár-laktanyában. A közös hadsereg részéről az utóellenőrzési szemlék november 2-től 6-ig, a honvédség részéről pedig november 8-án lesznek szintén a Fehérvár laktanyában.

— **(A pályaudvar kibővítése.)** Tegnap délután 5 órakor kezdték meg a polgármesteri hivatalban a pécsi pályaudvar kibővítésére szükséges telkek tulajdonosaival a tárgyalást, a szükséges telkek megváltása iránt. Mintegy ötven tulajdonos van a telkek megváltásában érdekelve s így a tárgyalások négy öt napig eltartanak. Tegnap kilenc tulajdonossal sikerült megállapodásra jutnia a bizottságnak, melynek tagjai Weinhardt Manó, pécsi forgalmi főnök, Barcs dr., a kisajátítási iroda főnöke, Adler és Grószics mérnökök. A legnagyobb nehézséget a kisajátítási tárgyalás elé a Ráth-féle telek kisajátítása képezi, a melyet azonban a bizottság úgy véli kikerülhetőnek, hogy a kibővítést lefelé eszközli s ez esetben a telek megváltása nem lesz szükséges. A kisajátít-

tetszett, hogy dirigáltam neki a hatosért, szerette volna, ha a maga akarata szerint szerzi meg. De nem tartja magát a kutya az instrukcióhoz, arra való a cigány, vagy a német, vagy a sváb, vagy mi...

Mig mentek hazafelé az öreg még mindig beszélt. Egyszerre egy kis összetöpreődött házikóra mutatott a botjával.

— Ebben a kis rongyban sokat mulatgattunk, mikor legényember voltam. Beszéd meg nota bor, de az Istennek se türtem volna el, hogy beleszóljon s kiadja nekem az ordert, hogy ezt mondjam, meg azt, meg így, meg úgy. Azt csináltuk, ami jól esett. Ma már ránk mászott a megye, meg a fiánc meg minden, most már nem lehet, hanem hogy egy nemtudomki nekem előírja, hogy mit ugassak, azt már mégse tűrném. Ha kell nektek valami szépet mondani, mondom a magam eszéből, ott van, de hogy én a nemtudom micsodának a szavával oda álljak a sok ember elé, aztán rójjam a robotot, azt már nem tenném. A pap a maga nyelvén beszél, a prókátor is, az orvos úgy vág, ahogy neki tetszik... Utálatos egy ember az a prókátor, hogy beállt ide a truppba. Lett volna akármilyen iump, ur maradt, így meg értelmezi Sekspirt... Tudod mi az? Ledarálja. Egyik jobban, a másik rosszabbul de mind csak azt teszi. Mindig szebb az,

tási tárgyalás ma is folyt s még két-három napot fog igénybe venni.

— **(Egy őrtült rémtette.)** Borsalmas vérengzés történt szombaton este fél 8 órakor Szegzárdon, a csendőrségi laktanyában, ahol egy őrtült csendőr éles karddal egy csendőrt a szó szoros értelmében összevagdalt, többeket pedig súlyosan megsebesített. A rémes eset részletei a következők: A laktanya egyik szobájában ágyában levetkezve feküdt Szőke József közcsendőr. Faragó Ferenc csendőr pedig neki háttal azasztalnál ülve, levelet írt. Az udvaron Várady János csendőrőrmester beszélgetett Szigethi Károly csendőrrel. Szőke József egyszerre csak észrevétlenül nagy csendben a szegről lekasztotta kardját és azt hüvelyéből kihuzva, kiugrott az ágyból és a neki háttal ülő Faragó csendőrt az éles karddal összevagdalta. Hét halálos sebet ejtett fején és combján. A vágások oly hirtelen egymás utánban érték Faragót, hogy nem védhette magát. Amint a vért ömteni látta az őrtült, kiugrott az udvarba és a véres kardal üldözte először Várady János csendőrőrmestert, aki menekülés közben több lapos vágást kapott fejére és hátára. Váradynak sikerült egy szobába bemenekülnie s ekkor az őrtült Szigethi Károly csendőrnek támadt, aki szintén egy másik szobába menekült. Az őrtült most az ajtót vagdalta, hogy a bemenekült csendőrhöz hozzáférjen; az azonban fegyvert fogott reá s amint az őrtült ember Szigethi kezében meglátta a fegyvert, elrohant onnan egyenesen Várady János csendőrőrmester lakására, a kinek a feleségének azonban volt még annyi lélekjelenléte, hogy gyorsan magára zárta az ajtót és így megmenekült a felkoncolástól. Ezután kivont karddal, szörnyen lármázva kifutott a laktanyából és a nem messze fekvő vasuti állomásnak tartott, ahol Szabó Pál vasuti munkást vágta meg karján és arcán. Erre a földet felé futott a sötétben s kevés vártatra teljezen ruhátlanul és kard nélkül az új városrészben betört egy házba, ahol a gazda leánya éppen vasalt. Ez a ru-

ahogy megirták, mint ahogy elmondja az ilyen szolgál, akiket a literátus ember elküld százfelé az izenettel, ezt mondd, azt tedd, így csinálj... Nem urnak való!

Azután hetekig hallgattak erről a dologról csak jó későre, ősz felé mondta el még az öreg egyszer-kétszer a maga véleményét.

— Felemás munka, nem akarom rontani a véleményed, de az. A szabad ember akinek nem parancsol senki, a pennás ember befog a jármába, hogy huzzad az ideáit a vásárra. S ha tetszik neked, ha nem, mert csak minden századik gondolkozik a te gusztusodra, többi utálad, rátukmálod magadra kényszerűség az életed, malom taposás. Semmi új forrás, amiből meritsz, mert a te eszednek nem adnak munkát, örökké a másokét közvetted közötté és mi köztünk, mint egy omnibusz. Megkeseredsz. Megutálad a tespedésed s meggyűlölsz engem, hogy engedtelek s nem fogtam meg a gallérodát, hogy elvigyelek ide vagy oda azok közé, akiknek nincs láncra téve az agyuk... Különbén én nem szólok bele, csinálj amit teszik. Aztán ha megunod, ha látod, hogy milyen alacsony a munkád, ne gyere el a nyakamra sirni. Én abba belebolondulnék. Nincs több fiam, csak te.

Thury Zoltán.

hátlan embertől annyira megijedt, hogy elajult. Innen az újvárosi templom elé ment, ahol táncolt és énekelt, mindig ast kiabálva: „Miska bácsi, Kata néni, jöjjenek lakodalomra!” Erre járt éppen a községi rendőrfőkapitány és hallva az ordítást, elfogták Szőket, aki ekkor már megcsendesedett és a laktanyán történekről mit sem tudott. Vétkes könnyelműség volt Szőket a kórházból kiereszteni, ahol megfigyelés alatt állott és csak négy nappal az eset előtt jött a laktanyába. Még szerencse, hogy nem akkor tört ki rajta az őrtültég, mikor már a többiek aludtak, mert akkor ezeket sorba lekassabolhatta volna. Az esetet tegnap reggel megsürgönyözték Pécsre a kerületi csendőrpáncsnokságnak, a honnan ma kiment a vizsgálóbizottság. Faragó Ferenc csendőr iránt, aki most a Ferenc-kórházban halálos sebeiben fekszik, általános a részvét.

— **(Mentőszekrények.)** A rendőrfőkapitány azzal a rendelettel kereste meg a gyártulajdonosokat, hogy gyáraikban a mentőszekrényeket mindenkor készenlétben tartsák, esetleges balesetek alkalmára. A rendőrség részéről most folyik az ellenőrző vizsgálat, hogy a gyárosok respektálják-e a rendeletet s a mentőszekrények a gyárakban mindenkor készenlétben vannak-e?

— **(Öngyilkosság a temetőben.)** Izgalmat keltő öngyilkosságot követett el vasárnap a hajnali órákban Kaposvárott egy idegen fiatal ember. Greffner Géza fehér templomi gyógyszerész-segéd egy régi jó barátjának, a nemrég öngyilkossá lett Lajpcsig Jónás honvéd hadnagynak sírján forgópisztolyal föbe lőtte magát. Több levelet hagyott hátra, köztük egy telegramm konceptust. Az apjának szól. Két szó az egész: „Géza meghalt.” Öngyilkosságának oka eddig ismeretlen. Hulláját beszállították a köztemető halottas házába.

— **(Kinevezés.)** Körtés János, a kaposvári állami főgimnáziumhoz rendes iskola szolgárá kinevezetett.

— **(Gyengeszívű betörő.)** Tegnap éjjel Sikki Dávid vasasi lakos udvarán valami ismeretlen betörő járt. A kapu tetején bemászva, a padlásra akart felhatolni s annak ajtaját feszítgette, mikor a házbeliék észrevették és az udvarra mentek, hogy megnézzék, ki jár ott kint. A betörőnek valami gyengeszívű csavargónak kellett lennie, mert hanyattholok futott ki az udvarból s átvetvén magát a kapun, úgy eltűnt, hogy nem tudták elfogni. Csak a kapu tetején levő vaszögek voltak véresek utána; bizonyára megvérezte a kezeit, s mint eszeveszetten a kapunak rohant s felkapasszkodva rá, átvette azon magát. Megmenekült ugyan, de úgy látszik nem gyorsan muló emlékjeleket vitt magával a kezein, melyekről ha lépre kerül, könnyen meg fogják majd ismerni.

— **(Vadász-szezon.)** Odakünn a szabadban, a mező fölött estefelé megnyirkosodik már a levegő s a rakoncátlan szellő ugyancsak úsi-hajtja az ökörnnyálat. A lég már nem acélszillogású és az ég pereme felé szürke gomolyagok verődnek össze estenként, mintha máris az októberi ködök készülneek. A mezőn, a réten már az őszi kikiries az uralkodó és a fűvek eleven zöldje valami

bágyadt halovány színbe megy át, melyből szomorúan emelkedik ki az elszáradt ököfark-kóró, meg a szamárbogánca söldésinű szára. A bossorkánypille, a leányhűség virágait már szétfutta a barangoló szél és belegabalyította az ökörnyál tapadó szövetébe. Tarló alig akad itt-ott és a kukorica is mind egyre sárgább, sörgősebb lesz, veszedelmére a tapsifüleseknek, meg a rókakomáknak. Kukoricába szorult a róka, a nyul, a határok bokrai, rekettyései kőszé a fűrj, meg a fogoly. A hangtalan csöndet a meső fölött, ott a répa szélében puskaropogás töri meg és a szél acélkékessinű füstöt kerget szertessét. Hogyne! hiszen innen-onnan három hete már, hogy odakünn áll a nagy szesz és megkezdődött a nyulak veszedelme.

— **(Tolvaj mesterlegény.)** Walter János, somogyszobbi cipészességét a napokban eltűnt szolgálati helyéről. Magával vitte a munkakönyvét, melyet a gazdája fiókjából ellopott és ugyancsak a fiókból 2 frt 60 krt is; úgy látszik, ez utóbbit, utiköltségnek. A főszozabiróság most körözteti a tolvaj mesterlegényt, a kit keres a pécsi rendőrség is, hogy — ha talán itt Pécsen ráakadnak — visszavigyék Szobbra s ott átadják a szolgabiróságnak.

— **(A szilli családirtóról.)** Érdekes eset hírt vesszük Tabról. A Szillban kiírt Adler családnak egyik tagja járási állatorvos Tabon. Adler Mózesnek hívják.

Vasárnap éjszaka 12 óra tájt erősen megzörgettek az ablakát.

— Doktor ur keljen föl!

Adler fölugrott ágyából, s az ablakhoz sietett. Félre huzta a függönyt és kinézett az éjszakába. A sötétben, a ház fala mellé huzódva állt egy kocsis forma alak.

Mégegyszer zörgetett.

— Hallja az ur keljen föl.

Adler kiszólt:

— Ki az?

— Én vagyok; az uraság küldött, hogy rögtön gyűjjön át, beteg az ostor-högyös.

— Mondja az uraságnak, hogy reggel majd elmegyek, éjszaka sehova sem szoktam járni.

Adler csak nézett ki a földre huzott függöny mögül. Az az alak pedig visszament egy lépéssel, astán fölemelte fenyegetőleg a karját és bekiáltott:

— Megállj, kutya zsidó, már a fele nyájadat elpusztítottam, de elpusztítom még az az utolsó magot is belőletek.

Astán lekerült a kertnek és eltűnt.

Adler másnap reggel a történetekről, azonnal jelentést tett a csendőrségnek, mely a nyomozást a legnagyobb erélylyel megindította. Az Adler-család gyilkosa — tudvalevőleg — még ma sincs elfogva s ez az esemény új fonál a gyilkos kézrekerítésére.

— **(Váltóhamisító asszony.)** A hirhedett Szeles Etelkának is megvannak a követői. Legutóbb Kaposvárott akart egy némbor hamisított aláírással pénzhez jutni. Jómódu földműves familia tagja ez a magáról megfélekedezett asszony, aki 820 frt értékű váltóra kezeseként odairta Domján János kaposvári iparos és még három itteni polgár nevét, s est a hamis váltót — a melyen

a neveket nevetségesen rosszul imitálta — a Somogymegyei takarékpénztárnál akarta érvényesíteni. A pénztárnok azonban nyomban rájött a turpisságra és értesítette a „kezeseket“, kik az ügyet, — tekintettel a botlott asszony családjára — békés uton egyenlítették ki.

— **(Ujabb járványhírek.)** Megyénkben legujabban — mint az alispáni hivatal értesítette a városi tanácsot — a következő helyeken lépett fel állatjárvány: Perked község sertésállományában a ragadós száj és körömfájás, valamint Kókead, Csikós-Tóttós, Horvát-Hertelend szarvasmarhaállományában is, végül Virágos község sertésállományában; a ragadós száj és körömfájás Jenő, Piskó. Megyefához tartozó Domján pusztá, Beremendhez tartozó Harisnya pusztá, Kis-Bicsérd, Püspöklak és Kis-Hajmás községek szarvasmarhaállományában.

— **(Dilletáns légtornász.)** Kis-Budmérőn öngyilkossági kísérletet követett el egy szerelmében csalódott parasztleány. Nagy elkeseredésében, hogy a szeretője elhagyta, minden áron meg akart válni a rá néve gyűlöltté vált élettől és hosszas fejtörés után, hogy miként végezze ki magát, végre is elhatározta, hogy felakasztja magát és így válik meg az élettől. Szándékát végre is hajtotta — félig. Tegnapelőtt kerített magának egy kötelet, a melyiken a ruhákat szokták száritani s mikor egyedül maradt otthon, az eperfára felakasztotta magát. Hogy, hogy nem azonban, elég az hozzá, hogy nem tudta olyan ügyesen összebogozni a kötelet a fán, hogy az meg ne lazult volna s egyszerre csak szépen kioldozott a leánynak meglehetősen súlyos kővér teste alatt s az öngyilkos leány — egy kis dillettáns légtornász után — leesett a kemény földre s ott találták meg alótan a hozzátartozói kik pár perc múlva kerültek haza s ha a kötél le nem szakad a leány alatt, azt bizony már csak holtan találják meg.

— **(Agyonlőtt huszárfőhadnagy.)** Csesznák József perlaki ügyvéd, Zalavármegye törvényhatósági bizottságának tagja, tegnap délben önvédelemből háromszor rálőtt Svastics Imre huszárfőhadnagyrá, Svastics Benő volt zalai főispán fiára, a ki most élethalál közt fekszik. Csesznák József volt az, a ki ez év elején, feltűnést keltő leleplezéseivel utját vágta Svastics Benő főispánságának. Svastics Imre ezért már akkor is megtámadta s tettelesen bántalmazta Csesznákot, a kit tegnap a zalaegerszegi vásáron ismét megtámadott, ostorával arcul ütött, majd viaskodás közben kihuzta kardját és azzal kezdte vagdalni. Csesznák ekkor a mindig magánál hordott revolverét előkapta, s abból egy lövést tett rá. A lövés dacára Svastics Imre még tovább vagdalta kardjával s ekkor egymásután két lövéssel leterítette támadóját Csesznák s azt haldokolva vitték haza s életben maradásához nincs remény. A Csesznák — Svastics ügyeme szomorú utójátéka méltán kelt az egész országban nagy feltűnést.

— **(Szőkevény leány.)** Takács Katalin, szakályi, volna tamási járási születésű, huszonhatéves leányzó, megeléglően a munkás élet keserűségeit, a könnyelmű lét

könnyebb megélhetési módját választotta magának s csavarogva járta be a vidék községeit, hol itt, hol ott maradván meg egy időre a bünbarlangok lakójául. Legutóbb Dombóvárott üzte könnyelmű foglalkozását s a dombóvári rendőrség végre is rajta kapta s kötött utlevéllel illetőségi helyére utasította. A leány azonban utközben megszökött s most keresik.

— **(Körözött vádlott.)** Csillag Ignác, szegzárdi kereskedő és szabómeisternek vétkes bukás vétsége miatt gyűlt meg a baja a szegzárdi törvényszékkel. Ügyében a bíróság a napokban hozott volna ítéletet, a mire azonban olyannyira nem kíváncsi Csillag, hogy időközben Szegzárdról eltávozott anélkül, hogy bejelentette volna, hogy hová megy. Minthogy pedig a bíróság kíváncsi jelenlegi tartózkodási helyére, azért országosan körözik.

— **(Kimutatás)** a havihegyi kőkesztre ez ideig befolyt adományokról: Szabolcs-bányatelepi népiiskola felsőbb osztályai Libald B. tanító gyűjtő ivén: 6 frt 84 kr., Mattyus Irma, özv. Henc Jánosné, Kainer Katalin, Medvecky Gizella, B. L., Szabó, Sándor vendéglős, Horváth J.-né gőzh. iroda szolgálja neje, Hollenich Anna, Szabó Sándor vendéglős, Eisenhuth Sándorné, Hitrené, sz. Weich Franciska, Heinzmann Róza, Kutonics Katalin, N. N., N. N., özv. Ruwald Ferencné, Deutsch Kornél városi főszámvevő, Wachauer Károly, Siptár Lajos, Eisenhuth Antal, Trixler Aladár, r.-biztos, Kaiser Vilma, Lakits Gyula, Göbel Mariska, Göbel Margitka, özv. Lange Terézia, Böbel Stefika, Döme Vilma, Mihályffy Árpádné, Mihályffy Ilonka, Deckleva Ferenc, Deckleva Irma, Deckleva Vilmosné, Saághy P. esp.-plebános Agárdról, Kovács Franciska, Karres és Geltsch cég, N. N., Mohácsról, Jobszt L. né ügyvéd neje 1—1 frt, Iskolatársak, akik 1885. érettségítettek, Mihályffy L. né 150—150 kr., N. N.-né, „Isten nevében“, Pernhoffer Mária, Horváth L. főerdész H.-Hetényből, Bedő I. Weber F.-né, kereskedő neje, Hegedüs Istvánné, N. N., Simonffy J.-né orsz. gyűjt. képviselő neje, monostori Erreth János gyógyszer. és neje, Jankovits Hugó, Hartl Ferencné, H. A. B. E., Hamerli Károly, özv. Matros J.-né, Dr. Miltényi Miklósné, ügyvéd neje, Vagner György k.-tanító Daróchalmáról, Pleininger Ferenc 2—2 frt, Pintér Erreth Matild, Kindl József segély egyl. igazgató, Balla F. és neje, 3—3 frt, Scholz Gyula és neje, monostori Erreth Mici gyógyszerészné, Obermayer G. Isten dicsőségére, Obermayer K. nővére. Sz. Mária tiszteletére, Hinka L. püspöki jogtanácsos 5—5 frt. Walter Antal kanonok, a pécsi főgimnázium tanári kara 10—10 frt, Cackovic Milivoj és neje Elter Mari temesmegyei nagybirtokos 50 frt, Pigetti Laura, özv. Stremant Alajosné, Löffler Lajos, Somogyi Györgyné; N. N., 50—50 kr. Összesen befolyt a kegyes adományokból: 316 frt 54 kr.. Minthogy ez összeg a tervezett díszes kereszt felállítására még nem elegendő s a kereszt fentartási költségeire is külön alap létesítése lenne szükséges, a gyűjtés tovább folyik; a kegyes adományok Károly Ignác apát-plebánoshoz küldendők.

— **(Rakoncátlan kocsis.)** De-
recskai József, bölcskei születésű kocsis
a millenniumis nagy napok örömeit végigélve-
zendő, felment Budapestre s ott keresett
szolgálatot. A sora azonban, úgy látszik, igen
kedvezett neki s olyan büszke lett, hogy
éjszakai kedvteléseit közben a rendőri tilal-
mat sem respektálta. E miatt aztán rendőri
kihágásért fogságot mértek reá. A rakoncát-
lan kocsis a fogság elől megszökött s úgy
eltűnt a szép Budapestről, hogy teljesen
nyoma veszett. Most országosan körözik.

Legujabb brilláns-ékszerek u. m. kar-
kötők, gyűrűk, fülbevalók, haj-, mell- és
nyaktűk, továbbá valódi arany, ezüst uri
női órák és láncok valamint valódi ezüst
és china ezüst iparművészeti tárgyak és
különböző ékszerek igen dúsz választékban
és igen mérsékelt áron kaphatók **Schönwald**
Imre ékszer-gyárosnál Pécsen, Király-u.
hattyu épület. Kívánságra fenti cég minden-
hová választékot beküld.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kér-
jük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb
beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ A román nemzetiségi törekvések
története és jelenlegi állapota. I. kötet.
Irta Jancsó Benedek. Budapest, 1896. Lam-

pel Róbert (Wodianer F. és fiai) kiadása.
Ára 6 frt o. é. Jancsó Benedek, a „Szabad-
ságharcunk és a dákoromán törekvések“ című
könyv szerzője a fentebbi cím alatt nagyobb
szabású, újabb irodalmi művel gazdagított
publicisztikai irodalmunkat. E 800 lap ter-
jedelmű könyv csak I. kötete a fentebbi
cím alatt tervezett alapvető munkának s az
események folyamán II. József trónraléptéig
vagyis a Hóra-féle lázadáig halad, meg-
ismertetve mindenütt a magyar olvasó kö-
zönséggel, hogy az átlagos román történetírás
a román nemzetiségi törekvések történelmi
igazolásának célzatától vezettetve, miként
fogja fel és magyarázza általában a történe-
lem, — különösen pedig a magyar történe-
lem tényeit minden egyes esetben nagy tu-
dással és erős kritikai érzéssel állapítva
meg ezzel szemben a történelmileg való-
igazságot. Ezzel kapcsolatosan oknyomozóan
előadja a román nemzetiségi tö-
rekvések fejlődésének történetét is.
E kötet négy részre oszlik. Az első részben
„a román nép és nyelv eredetének kérdése“
cím alatt foglalja össze mindazt, a mit erről
a tudomány idáig biztosat vagy valószínűt
megállapított. A második részben a magyar-
országi románság történetét tárgyalja a hon-
foglalástól kezdve a mohácsi vészig.
A harmadik részben „A románság állapota
az önálló erdélyi fejedelemség alatt“ címmel
nemcsak azt a fordulatot jellemzi, mely a
magyarság és a román elem egymáshoz való
viszonyában az erdélyi önálló fejedelemség

megalakultával úgy a bel-, mint a külpoli-
tikában békövetkezett, hanem azt a kulturai
hatást is, melyet a magyarság ez időkben
egyházi és irodalmi tekintetben a románságra
gyakorolt. Jancsó nagy apparatussal bizo-
nyítja be, hogy az erdélyi önálló gör.-kel.
román egyház az erdélyi kálvinista fejedel-
mek politikai akciója következtében jött létre.
A negyedik részben „A románság állapota a
„leopoldi diplomá“-tól II. József trónralép-
téig“ cím alatt elbeszéli a románok vallásos
unióját a rákövetkező visszahatással együtt.
Jancsó a románság történetét nemcsak a
magyar belügyi állapotokkal kapcsolatban
adja elő, hanem rámutat annak külpolitikai
vonatkozásaira is. E könyvből megtudjuk,
hogy az orosz politika milyen hamar
figyelmére kezdi méltatni a románság
vallásos és nemzetiségi mozgalmait. Nagy
apparatussal, az adatok óriási halmozásával
dolgozik, de ez adatokat mindig világos
képbe tudja foglalni s a mi nem utolsó ér-
deme, eleven és magyaros előadással elbe-
széli. Meggyőződésünk, hogy e könyvet a
magyar politikus ép úgy nem nélkülözheti,
mint a történetíró s hogy igaza van irójának,
mikor annak a meggyőződésének ad kifeje-
zést, hogy könyvének legalább is az a hatása
lesz, hogy belőle a politikus és a történetíró
megtanulják, hogy a nem magyarjku nem-
zetiségek törekvéseinek és vágyainak ismerete
nélkül magyar nemzeti történelmet sem
csinálni, sem írni nem lehet.

kevényt vágnának szétszaggatni ott az utca végén.
Nemsokára eltűnik az. s száguldó lova gyorsan ragadja
magával ki a városból, tova, tova.

Benn pedig az ily későn is világos szobában a
halvány beteg ifju lázas szavait két ápoló, két angyal
hallgatja aggódva, örködve a szeretett élet felett . . .

V.

„Vig tavasz felderült, Virágokkal frissült,“

Uj ruhát öltött magára vén, öreg földünk. Leve-
tette özvegyi fátyolát, fehér szemfedelét, hogy mint a
hamvából feltámadt phoenix megifjodva ébredjen fel.
A lombtalan fákon megjelennek az első levélkék, hogy
a tavasz hirnökeinek enyhe tanyául szolgáljanak; a
mező egyszerű virágai felett az örvénylő magasban
megszendül a pacsirta éneke, üdvözölve a természet
ébredését, s dicsőítve a Mindenható bölcsességét. A kopár
mezőkön kiszöldül a kövér fű, s megcsendül a ménes,
s gulya kolompja; a tavak habjait vadrcék csapatja
lepi el, mely nagy zajjal száll fel nyugalmas tanyájáról
a szokatlan háborgatóktól feljédve.

Mialatt a természet ez örvendetes változáson át-
ment, sok mindenféle történt a három hegy, s négy

elvált egymástól, Loránt homlokára is fekete búfelleg
ült, mely gyakran szokott azon átvonulni.

— Menj, hű barát, menj s enyhítse kebled fáj-
dalmát családod szeretete . . . Nekem még szülőim,
testvéreim sincsenek, kiknek mosolya elűzse borongó
gondolataimat . . . A te szerelmedet legalább viszo-
nosta szived választotta, de barátod keble hiába eped
viszonszerelmedért . . . Nem is kívánhatom; nem, nem.
A büszke Kamarás János leánya nem láthat bennem
mást, mint bátyja barátját, mint apja tisztelőjét; nem
láthatna bennem mást, ha szerelmét más nem bírná is,
igy, óh, igy, minden reményem elveszett és mégis,
boldognak érzem magamat, ha valami szolgálatot tehe-
tek nekik, melyért hála, igaz hála a jutalom. Nem;
ne verj, ne dobogj szívem oly elégtelentül! Nekem
tűrnöm, szenvednem kell, szótlannul, panasz nélkül; s
én tűnök, mert szenvedésem árán boldoggá tehetem a
szeretett leányt, tűnök kétségbeesés nélkül, mert férfi
sorsa a küzdés, szenvedés . . .

Keressük fel Arsént, kiről tudjuk már, hogy
Szivós János ő kegyelménél — ura parancsából — a
kocsis szolgálatot teljesíti. Jelenleg a pompás paripák
gondozásával van elfoglalva, az okos állatok halk
nyerítéssel üdvözlők az estvei abrakot, melyet vigan
kezdenek ropogtatni, megrásva fénylő sörényüket.

Arsén a méceses lassu világa mellett munkáját
végezve, pokrócokkal fedett fekhelyére dől s szabadon
engedi magát át gondolatainak.

Feltűnik szeméi előtt egy ősz, öreg ember meg-
görnyedt alakja, ki könnyes szemekkel vár évek óta
nem látott fia megérkezése. Az ő édes apja! . . .

Törvényszék.

§ **Hercegi nagylelkűség.** Tegnap tárgyalta a pécsi kir. törvényszék polgári felebbezési tanácsa Herceg Sándor budapesti lakosnak — az épen lapunk utján a pécsi közönség előtt nem ismeretlen kiállításíró-éremgyártási ügyből kifolyólag Schönwald Imre ékszerkereskedő elleni perét 200 frt s járulékaik megítélése iránt. Ez a 200 frt követelés pedig abból keletkezett, hogy Schönwald a Herceg által részére is küldött egy ily kiállításíró-éremet nem fogadott el, sőt fellépett az éremgyártók ellen s így jött az egész ügy a nyilvánosság fóruma elé. A bíróság a tegnapi megtartott tárgyaláson azt az ítéletet hozta, hogy felperest keresetével elutasította, illetve alperest az eskütelre felhívta, a mit ha alperes letesz, keresetével elutasítatik, mint pervesztes. Így állván a dolog, felperes azt a kijelentést tette, hogy ő — mint mőzesvallásu ember nem viselheti a lelkién, hogy egy hitsorsosa nyomorult 200 frtok miatt, akár tudva, akár tudatlanul, hamis esküt tegyen le s ezért eláll követelésétől. A furcsa meghátrálása rágalmozó kijelentés dacára is — még a bíróság tagjai között is nagy derűtséget keltett és felperes nyilatkozata alapján a pert megszüntnek nyilvánította ki a törvényszék. És e hercegi nagylelkűség legkevésbé lepte meg alperest, a ki ha az esküt letette volna — a mint letenni hajlan-

dó is volt — ugyis megnyerte volna a pert. Hanem viszonzásul ő valóban nagylelkűséget tanúsított felperessel szemben, mert nem indította meg ellene a bűnvádi eljárást nyomban a — bár véletlenül elkövetett — rágalmozásért.

§ **Megálmodott betörés.** Özvegy Balázs Józsefné Kelemen Mária terehegyi lakosnő a tavasszal kártyát vettetett Korbács Rozi cigányasszonnyal, a ki Petrovics Lajos Petrovics János, Petrovics Rozi és Petrovics Angyalka társaságában kóborolt a faluban. A kártyavetést követő éjjel két óra tájban arra ébredt fel az asszony, hogy külső szobájában motoszkál valaki. Felugrott ágyából, odament az ajtóhoz s annak üvegén benézve, megismerte Korbács Rozit, a ki összekölni sietett különféle ruhaneműket. A szoba ablakánál ott vártak a zsákmányra a Petrovicsok, de Balásznő erre lármát ütött s csak így bírta a tolvajokat elijeszteni. A csendőrség összefogdosván őket, ott beismerték a lopási kísérletet, de a tegnapi megtartott végtárgyaláson erősen tagadtak mindent, egyre állítván, hogy panaszosnő csak „álmodta” a betörést. A panaszosnő vallomásán kívül egyéb bizonyíték nem forogván fenn vádlottak ellen, azok ellenében a vádat a kir. ügyész elejtette, a törvényszék pedig az eljárást megszüntette. Így végződött a megálmodott betörés históriája.

§ **Kukoricásütésből tűzveszedelem.** Baumgartner Ferenc vas megyei illetőségű pincemunkás, Rácpetren laktában, az

uradalmi erdő közelében egy kis darab kukoricaföldet bérelt és azt a saját keze munkájával megművelvén, egy alkalommal kiment oda, hogy ott a friss kukoricából egy pár csövet megsüssön és még ott a helyszínén jó étvágygyal elfogyaszsa. Tudván azonban, hogy a borra is jól csuszik a jó pirostra sült puha friss kukorica, előbb alaposan bepoharazott egy korcsmában. Talán ez okozta aztán azt a gondatlanságot, hogy a kukoricásütés közben nem vigyázott a tűzre és a szél a paraszt valahogy bevívén az uradalmi erdőbe, ott tűz támadt és az erdőből 46 holdnyi leégett. A tűzveszedelem okozóját sokáig kereste a csendőrség s a félelmében megugrott Baumgartnert szökésben fogta el s hozta be a királyi ügyészséghez Pécsre. Három heti vizsgálati fogság után tegnap tartották meg ügyében a végtárgyalást és tűzvesz okozása miatt 6 heti fogságra ítélte a törvényszék, beszámítva a vizsgálati fogságában eltöltött 3 hetet is. Az ítélet jogerőssé válván, büntetése kitöltése végett visszament az elítélt a kir. ügyészséghez.

Tanügy.

× **Össztöndíjak.** A budapesti állatorvosi akadémián az 1896—97. tanévben 30, egyenként 10 forintos és a betérjesztett költségvetés jóváhagyása esetén 10 háromszáz forintos ösztöndíj kerül kiosztásra. A 200 forintos ösztöndíjak a földművelésügyi

Csakis neki köszönheti a vad, szivteten zsarnok, hogy nem árulja el, hogy kémetül szolgál, hogy talán szerencsétlenné tesz két családot, kik jótéteményeikkel halmozzák el.

Majd karcsu, bájos leánykát látnak félig álomra hunit szemei, ki oly szeliden, oly jósággal mosolyog rá. Ő szereti e leányt, igen, szereti, égő szerelemmel; és mégis, mégis képes kénykedni bátyja jegyese után, hogy boldogságát tönkre tegye.

Kinos, gyötrelmes küzdelmet vív lelkében e miatt; már-már győz az az imádott mosolyos leány bús arcával, midőn felemeli tiltó jobbát az ősz ember s fehér ujja megvédi a fiut. Az atya iránti szeretet győz szerelmén.

Halk kopogás veri fel Arzént kinos töprengéséből; gyorsan ugrik fel s midőn meggyőződik, hogy jól hallott, fekhelyére kell támaszkodnia, hogy remegő lábai meg ne tagadják a szolgálatot.

A falon ismétlődik az óvatos, halk kopogás szabályos ütéseivel.

Kopp . . . kopp . . .

Arzén lassan kíséri figyelemmel az ütéseket; melyeknek értelmét sápadtan fogja fel. Titkos beszédmód az, melylyel a börtönök lakói szokták elűzni fogóságuk kinos unalmát.

— Alexandrovics Arzén, urunk parancsol, engedelmeskedjél; magához hív le hazánkba . . .

Arzén arcán meglátszik a lelkében folyó iszonyu küzdelem nyoma; fűrtjei homlokára omlanak s ajkán lassu szavakat tördel.

Itt hagyja azt az angyalt, a szeretett leányt, hogy egyetlen pillantást ne vessen rá, hogy ne hallja ezüst csengésű hangját többé; mint szükevény távozzék el jószívű ura hajlékából s meg se köszönje a szives bánásmódot, melyben mindenki részesíté s ne kérjen térdre hullva bocsánatot, hogy elárulta legnagyobb jötevőit, hogy visszaélt bizalmukkal, szeretetökkel.

— Kopp . . . kopp . . .

Hangzik az ütés ismét a falon, de most nagyobb zajjal, hogy felverje az ifjut gondolataiból.

— Alexandrovics Arzén, emlékezzél ősz apádra, ha talán uradat el akarnád árulni.

Az ifju termetét már bő köpeny fedi, és süvegét fűrtjeire nyomva, tétovázás nélkül lép ki az udvarra, hol a hozzá futó komondorokat megsimogatva kezével, minden zaj nélkül nyitja ki álkulcsával a ház ajtaját, s kilép azon, ép oly zajtalanul zárva be maga után.

Künn várja a hirnők, ki a parancsot közölte vele a falon keresztül, kezében két paripa fékét tartva. Arzén szótlanul veti magát az egyikre, mialatt társa is felül a magáéra.

S midőn a ház ablakai alatt elléptetnek, gyenge fény hatol ki azokból Arzén szeméibe. Nyergében fel-emelkedve tekint be vágyó szemével a szobába hol a lázas beteg ágyát két ifju leány állja körül.

Nehéz sóhaj száll az ifju ajkairól e látványnál, s szemeit könny lepi el, s csak lassan követi előreszárguló társát.

Az udvarban nyöszörgve rágják hegyes fogaikkal a nagy tölgykapu deszkáit a komondorok; talán a szö-

miniszter által azért alapítottak, hogy érettségi vizsgálatot tett, képesebb ifjak is lépjenek az állatorvosi pályára. Az előképzettség minimuma, melylyel a 150 forintos ösztöndíj elnyerésére folyamodni lehet: 6 gimnáziumi, vagy ezzel egyenrangú más középiskolai osztálynak jeles eredménnyel való elvégzése. A pályázati határidő szeptember 30-ika.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** A legújabb statisztikai kimutatás szerint az állatjárványok állása Baranyavármegyében a következő: lépfene 4 községben 6 udvarban, veszettség 5 községben 5 udvarban, takonykór 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 36 községben 543 udvarban, rühkór 1 községben 3 udvarban, sertésorbánc 2 községben 5 udvarban a végül sertésvész 72 községben konstatáltatott. Somogyvármegyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, ragadós száj és körömfájás 148 községben 1254 udvarban lépett fel, míg sertésvész 73 községben lett megállapítva. Tolnavármegyében lépfene 6 községben 8 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 20 községben 237 udvarban uralkodik; hólyagos kiütés 1 községben 67 udvarban, rühkór 1 községben 4 udvarban, sertésorbánc 19 községben 629 udvarban, végül sertésvész 55 község sertésállományában konstatáltatott.

TÁVIRATOK.

— **Szinészek színháza.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az országos színészkongresszus ma vette kezdetét. A kongresszuson, melyen Kaffka László, miniszteri tanácsos elnökölt, mindjárt előjátéknak óriási láрма volt Serly Lajos ósbudavári daltársulatának és Pesti Iház Lajos szatmári direktornak képviseltetése miatt.

— **Bombák napja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Egész csomó készülő dinamit merényletről hoz hírt a táviró. A msterdam egyik elővárosában egész nagy dinamit raktárt találtak. A rendőrség száz kilogramm dinamitot kobzott el. Az eset persze nagy rémületet keltett az egész városban. Az anarkista bandát, a mely a raktárt tartotta, üldözik. — **Valladolidban** ma a város főterén találtak egy bombát. Négy munkás fel akarta nyitni a pokolgépet, amely felrobbant s négy embert összetépett. — **Rotterdamban** robbanógépet és anarkista-iratokat fedezett fel a rendőrség. Két anarkistát el is fogtak. — **Glasgowban** a rendőrség újabb ír összeesküvésnek jött a nyomára. Az összeesküvők persze dinamittal akarták céljaikat szentesíteni.

— **A Csesznák-Svastics ügy.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Csesznák-Svastics vérengzés ügyében nagy bizonytalanság uralkodott. Reggeli lapok távirati kérdézőkódéseikre ma délig semmi választ nem kaptak s csak délután erősítették meg a hírt Zalaegerszegről.

— **Készülnek a cár fogadására.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Antwerpenben egy pokolgépgyártó műhelynek jött nyomára az ottani rendőrség. A vizsgálat kiderítette, hogy a gonosztevők az orosz cárnak Londonba tervezett útja alatt akartak merényletet elkövetni. Két összeesküvőt Rotterdamban, kettőt pedig Londonban el is fogtak a pokolgépgyártó laboratórium gazdái közül.

NYILT-TÉR*)

BIZONYLAT.

Az ÁGNES-forrás t. kezelőségének
Mohán.

A mohai Ágnes forrással tett kísérletekből meggyőződtem, hogy ezen kitűnő hazai ásványviz igen jó eredménnyel használható a legtöbb gyomor- és bélbetegségeknél, valamint mint gyengén oldó hatású ásványvizet, szép sikerrel rendelhetjük heveny hörghurutnál is. Szabad szénsava ezen viznek valóban meglepő.

Dr. Nagy Géza
m. k. bányamű orvos
Aranyidkán.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelőséget a szerk.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
	TAIZS JÓZSEF
	kiadó.

13974 sz.
tkvi 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telek könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pécs szab. kir. város árvatára végrehajthatónak, k. k. Koppányi János végrehajtást szenvedő ellen 300 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő Pécs városában és határban fekvő a pécsi 1936. sz. tjkvben felvéve volt + 2946. hrsz. 315. sz. háznak megfelelő a pécsi 1949. sz. betétben foglalt + 3046 hrsz. 13. sz. házra 825 frt és a pécsi 6724. sz. tjkvben felvéve volt + 3732 hrsz. szőlő és pincének megfelelő a pécsi 1950. sz. betétben foglalt + 3896/2. hrsz. szőlőből k. k. Koppányi Jánost B. 2. alatt illető fele részre 172 frt becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi október hó 17. napján d. e. 10 órakor Pécsen a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 82 frt 50 krt, 17 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Pécsen, 1896. évi július hó 18. napján.
A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Lukrics István
kir. táblai bíró.

13975. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pécs szab. kir. város árvatára végrehajthatónak, Kovács István és neje sz. Rutsky Katalin pécsi lakosok végrehajtást szenvedettek ellen 225 frt tőkekövetelés és járulékai a csatlakozás folytán Marton Miksa pécsi lakos 222 frt 95 kr. és jár. iránti követelésének valamint Szekeres András pécsi lakosnak 127 frt 94 kr. tőke és jár. iránt mégis Kovács István illetőségére nemkülönbben Deutsch Ádám 407 frt 60 kr. tőke és jár. iránti követelésének végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő, a Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 382. sz. betétben felvett + 3183. hrsz. 95 sz. házra 900 frt becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi október hó 16-ik napján d. e. 10 órakor Pécsen a pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság árverési szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 90 frt készpénzben, vagy az 1881-ik évi november hó 1-én 3333-dik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Pécsen, 1896. évi július hó 18-án.
A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

14026 sz.
tkvi 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kis Farkas István végrehajthatónak, Kis Farkas Mihály végrehajtást szenvedett ellen 52 frt 50 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő, Keszi község határában fekvő, a keszi 31. sz. betétben felvett I. 1. és 3-13. sorsz. urbéri birtokra 32. sz. házra 713 frt becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi október hó 7. napján d. e. 10 órakor Keszi községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 71 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881-dik évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék tkvi osztályánál 1896. évi július hó 20. napján.

Lukrics István
kir. táblai bíró.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

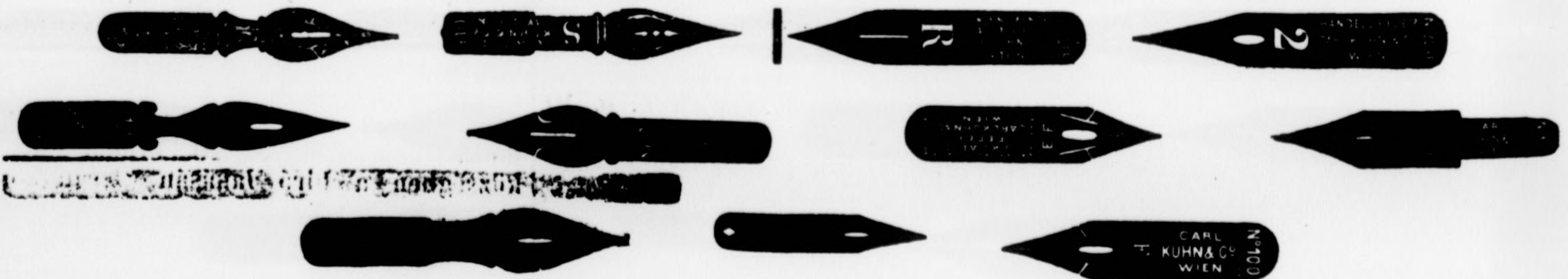
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.